

reauet og faa dets Mening at vide, og netop fordi det er støttet af en saa stor Sagsundskab, vil man som oftest bøje sig for denne Mening. Men for yderligere at sikre sig Enheds Opnaaelse er der efter Overenskomstens § 57, 3dje Stykke, tilfiktet Bureauet Tilladelse til at øve en Voldgiftsmyndighed, saaledes at de Stater, som ønske det, kunne indstøde Spørgsmaalet til Voldgift, og det er Bureauets Direktør, som i mindre Spørgsmaal alene kan afgøre Sagen. I større Spørgsmaal tiltræde to andre Voldgiftsmænd, valgte af Forbundsraadet i Svejts, og endelig i endnu større Sager to Suppleanter. Der har i Udvalget været udtalt Frygt for, at Danmark ved at indtræde i Konventionen, hvor der for Njeblikket kun er meget store Stater, i moralisk Henseende som en lille Magt vilde kunne blive trykket af disse store Stater, men det er der ikke nogen Fare for, naar man ved, paa hvilken Maade denne Myndighed er ordnet, og at det er en lille neutral Stats Regering, som egentlig har Overledelsen af dette Centralbureau.

Jeg har nu ikke andet at tilføje end en kort Begrundelse af den Forandring, som Udvalget har foreslaaet. Naar man ser paa Lovforslaget i den af Regeringen forelagte Form, vil man finde i Tittlen Ordet „Danmark“, men i Teksten „den danske Stat“. Hvorvidt disse to Begreber fuldstændig dække hinanden, er et Spørgsmaal, men i ethvert Tilfælde vil man ved at læse: „den danske Stat“ nærmest tænke paa Statsjærnbanner, hvilket jo ingenlunde er Meningen, da de private Jærnbanner ikke ere udelukkede fra at komme ind under Overenskomsten, for saa vidt de ellers egne sig til international Transport. Der staar endvidere „den danske Stats Territorium“, og dermed menes naturligtvis ogsaa dens Søterritorium, idet Dampfærgerne ligge under Jærnbannerne, men det er jo et Spørgsmaal, om i dette Tilfælde Søterritoriet ogsaa dækker, hvad jeg vil kalde Jærnbannerterritoriet, idet nemlig Danmarks Jærnbannerterritorium ender f. Eks. i Helsingborg, for Danmark har jo Dampfærgerne mellem Helsingør og Helsingborg, medens i folkeretlig Henseende det danske Søterritorium ender ved en Linie midt i Sundet mellem Helsingør og Helsingborg. — Der staar endvidere „de anlagte Jærnbanner“, det er Fortid, men Meningen er naturligtvis ikke de anlagte Banneer, men ogsaa de Banneer, der i Fremtiden blive anlagte. — Naar der staar „europæiske Stater“, er det mindre væsentligt, at Rusland ogsaa har tiltraadt Konventionen for sine asiatiske Jærnbanners Bedkommende; men det er egentlig ikke det, det kommer an paa,

men det væsentligste for Udvalget ved at stille denne anden Affattelse har været, at det jo er fuldkommen tilstrækkeligt, at Rigsdagen giver Regeringen Bemyndigelse til at tiltræde den omhandlede Overenskomst, og saa gaar man jo ind under alle Overenskomstens Bestemmelser; det er altsaa aldeles ligegyldigt, om Overenskomsten er afsluttet mellem forskellige europæiske Stater og for hvilket Territorium; Regeringen kan jo ikke slutte Overenskomsten for andre Territorier end dem, til hvilke Regeringen har faaet Bemyndigelse. Det er af disse Grunde, at Udvalget har foreslaaet en ændret Affattelse, men for øvrigt er jeg enig i, at hvad enten Vædringsforslaget bliver vedtaget eller ej, anbefaler jeg det ærede Ting at stemme for Lovforslagets Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singerstæv): Jeg kan selvfølgelig kun paakønne, at Udvalget har gaaet ind paa at tiltræde at tiltræde Lovforslaget og altsaa bemyndige Regeringen til at slutte den Overenskomst, som der er Tale om. Hvorfor denne Bemyndigelse er ønsket, og hvad den gaar ud paa, er jo udførligt omtalt i Lovforslagets Motiver og ogsaa ved 1ste Behandling, og jeg skal tilføje, at den ærede Ordfører har efter min Mening gjort Ret i og har ogsaa nogen Fortjeneste af, at han har tilføjet en historisk Udvikling af, hvorledes Forholdene ere opstaaede. Jeg tror, naar man sammenholder det med Lovforslagets Motiver, saa vil man faa en meget udførlig Fremstilling af Sagens Betydning; jeg har altsaa kun at glæde mig over, hvad der er sket.

Den ærede Ordfører mener, at der vil foregaa en Vædring i den danske Lovgivning ved visse Bestemmelser, som vedtages her; jeg tror det ikke, jeg vil i alt Fald ikke gaa saa vidt i min Opfattelse; jeg vil nu sige, at visse Bestemmelser ere foreløbig givte uanvendelige, og visse Bestemmelser af fremmed Ret komme til Anvendelse her under de Vilkaar, som ere satte ind i Forslaget. Om man kan kalde det en „privatretslig Neutralitet“, hvilket Udtryk den ærede Ordfører brugte, vil jeg lade staa ved sit Værd, jeg tror ikke, det i denne Henseende er noget adækvat Udtryk at tale om privatretslig Neutralitet, og det er jo heller ikke det, Lovforslaget gaar ud paa, det har jo ikke noget med Neutralitet at gøre. Derimod har den ærede Ordfører Ret i, at det er meget glædeligt, at dette Ting forhaabentlig vil følge sit Udvalg og tiltræde en Overenskomst, som har international Betydning. Den ærede Ordfører nævnte ogsaa, at Overenskomsten